

[Orla Møller.]

Der er herudover to punkter, som jeg skal gøre en lille smule ud af. Jeg tror, at en hel del af debatten i går kunne have fået et andet forløb, hvis man havde mærket sig disse linjer i tiltrædelseskæringen:

„at afskrivningsreglerne på de områder, hvor den tekniske udvikling har medført en særlig hurtig forældelse, tages op til overvejelse“.

Her er det sagt meget tydeligt, at man bevidst vil forsøge at styrke erhvervslivet ved at kigge på afskrivningsreglerne. Ud over dette er der en ting mere, som hænger sammen med arbejdskraftressourcerne, og det er spørgsmålet om at få adskillige af dem, der går arbejdsledige for øjeblikket, i arbejde ved en bevidst egnsudviklingspolitik, ved at tage hensyn til den omstrukturering, der finder sted inden for erhvervslivet, ved at lægge vægt på en omskoling og videre uddannelse, så man kan få overført den arbejdskraft, der ryger ud, når erhverv går i stykker, til andre erhverv.

Om dette kan siges sammenfattende, at regeringen tydeligt har udtrykt, at der skal føres en temmelig stram finanspolitik, og at der skal være fasthed i penge- og kreditpolitikken. Det er altså i denne forbindelse ikke muligt at kritisere regeringen for nogen som helst form for ønske om at være letsindig, når det drejer sig om den offentlige udgiftspolitik.

Men skal disse spørgsmål finde deres rigtige løsning, tror jeg, det bliver nødvendigt i den politiske debat at gå ind i en dybere drøftelse af, hvad der i den almindelige debat er blevet kaldt for økonomisk demokrati. Vi er i socialdemokratiet overbevist om, at man ikke får den opsparing af kapital, der er fornøden, man får simpelt hen ikke orden på dette område, før man får skabt nogle retningslinjer for et økonomisk demokrati. Det gælder ikke først og fremmest, om jeg må sige det på den måde, om at få pengene frem, men om at få skabt en tro på, at samfundet er retfærdigt. Hvor dette bliver tilfældet, tror jeg, der vil blive en langt mere positiv medvirken fra borgernes side til at løse landets økonomiske problemer.

Det er sagt meget tydeligt i regeringserklæringen, at man ønsker at føre reformpolitik, men at denne reformpolitik naturligvis må hænge meget nøje sammen med de øko-

nomiske muligheder, der er for at føre den igennem.

Jeg skal tillade mig at pege på nogle af de særdeles afgørende områder, som regeringen ønsker at tage fat på allerede nu, uanset om reformerne koster lidt eller noget mere.

Det gælder for det første boligpolitikken. Hvis man skulle udtrykke det lidt skarpt, kunne det måske siges sådan, at nu skifter vi tilbage til et spor, hvorefter det skal være muligt for alle at komme ind i en ordentlig og anstændig bolig. Der er antydnet nogle løsninger, som kun gælder på kort sigt: en forbedret rentesikringsordning, der kan skaffe lavere lejer for de boligsøgende, en regulering af boligsikringen og øgede midler til statens bolig- og byggefond, sådan at der vil være mulighed for at nå frem til et billigere boligbyggeri. Men herudover er der andre punkter, som også fortjener at blive omtalt. Der er spørgsmålet om vores indstilling til ejerlejlighederne, som det bliver forbudt at indrette undtagen i nyt boligbyggeri. I sammenhæng med den demokratiske holdning i al almindelighed ønsker vi også beboerdemokratiet gennemført inden for vores boligmasse. Der er nogle stærke linjer i den politik, der her lægges op til. Der er også i tiltrædelseskæringen en klar erkendelse af, at dette ikke er noget, der løser alle vore boligproblemer på én gang. Det siges:

„Hele boligpolitikken vil blive taget op til principiel overvejelse, og regeringen vil snarest indbyde de politiske partier og interesserepræsentanter til et sagligt udvalgsarbejde herom.“

Der er mange flere problemer at tage fat på.

Det fortjener også at blive særligt understreget, at der er oplæg til en socialpolitik, der måske får en noget anden karakter end tidligere. Udtryksformen er, at der skal føres en opsøgende socialpolitik. Jeg tror, at mange af de tragedier, vi oplever i hjem rundt omkring i hele landet, kunne have været forhindret eller afbødet i stærkere grad, hvis man fra det offentlige side havde haft en opsøgende socialpolitik. Det er også i forlængelse af vores holdning til den demokratiske udvikling, at der bliver oprettet en socialankeret.

Et særligt punkt er uddannelsesområdet, og da det er et af de felter, jeg har haft mest med at gøre, kunne jeg have lyst til at bruge